

Willem Van Hecke ging de geschiedenis in.

Op 7 januari even na 5 uur 's morgens stierf Willem Van Hecke in het Fabiola-ziekenhuis van Blankenberge. Sedert 10 september 1975 was hij zwaar ziek en verliet omzeggens zijn ziekbed net meer, dat in zijn atelier was opgemaakt.

De ongelooflijke toewijding van zijn familie en de bewonderenswaardige verzorging van zijn schoonzuster hebben hem tijdens zijn laatste weken zeker met grote dankbaarheid vervuld.

Op 2 januari moest dan zijn broer Pierre gehospitaliseerd worden en kon niets anders worden gedaan dan ook Willem naar het ziekenhuis te brengen, in dezelfde kamer als zijn broer.

Het verdriet over het heengaan van die grote kunstenaar, die we van zo dicht hebben gekend, wordt gemilderd door al het schone dat hij heeft achtergelaten. En daaronder rekenen we die eenvoudige lessen in kunstgeschiedenis die we zo dikwijls van hem gekregen hebben.

Gemilderd ook door het besluit dat we genomen hebben de kunst van Willem Van Hecke met alle middelen waarover we beschikken te propageren.

Wat we tien jaar geleden schreven voelen we nu meer dan ooit aan :

De ontdekking van Van Hecke's kunst in de stilte van zijn atelier zal ons immer bijblijven als de diepste kunstontroering die we ooit beleefden.

Na het ontroerend 'In Memoriam' dat op dinsdag 27 januari in het stadhuis van Blankenberge werd georganiseerd en waarop de h. Eric Standaert gloedvol over de kunstenaar improviseerde bleef ons een zin uit de revelerende film van Roger Claeys nazinderen. Het is Willem die ze uitspreekt : «Wat is kunst ?... Kunst is de vrijheid te mogen schilderen zoals men het graag wil».

Dank u, Willem, voor deze enorme les.